Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26134
Copyright: Admont, Benediktinerstift

amalo & facere bonũ: neq; recedere a malo nemine posse pfecte absq; umo
re di: nec bonũ op'omino esse pret obseruantiã mandatõrũ. Depulsis q̃ du
ob' malis duae lectione libre: cõpetent iam accedere ad hunc sacrũ theoricũq;
sermonẽ: q̃ cũ sint ambae fruct' n' n' sobriis mentib' & auribus omino credendus
ẽ: alioq̃n ante carnẽ disciplinę studiis edomitã & mancipatã spũ. ante
spretã & abiectã seli pompã & sarcinã. indigne ab impuris lectio scã p
sumit. Quom' nẽpe lux in cassũ circũfundit oculos cecos uel clausos: ita
animalis ho n' percipit ea q̃ s' sp̃s di. Quippe sc̃s sp̃ disciplinę effugiet uitiũ.
q̃d ẽ uita inertiens. S; nec erit ei umquã pars cũ mundi uanitate: cũ
unitas sit sp̃. Que enim societas ei q̃ de siursũ ẽ sapientię. & sapientię mun
di quę stultitia ẽ apd dm. aut sapientię carnis q̃ & ipsa inimica ẽ deo.
Puto aũ qd ia n' habebit unde adusum nos murmuret is q̃ nob de uia ue
nit amicus: tertiũ istũ insupsert panẽ. S; q's franget. Ad est pat familias.
cognoscite dnm in fractione panis. Quis h alt idoneus. Non equidẽ ego:
m' istud temẽ arrogauerim. Sic spectetis ad me: ut ex me n' expectetis.
Iam ego un' sum de expectantib': mdicans: ipse uobiscũ cibũ animę
meę: alimoniã sp̃. Reuera paup: inops pulso ad eũ q̃ aperit & nemo
claudit sup sermonis hui' profundissimo sacramento. Oculi omnium inte spe
rant dne. Paruuli petunt panẽ n' ẽ q̃ frangat eis. Sperat id a benignitate
tua. Opitissime frange esurientib' panẽ tuũ. meis q̃dẽ si dignaris manib':
s; tuis uirib'. Dic q̃so nob. de quo. de q̃. ad q̃m ue dr: osculet me osculo oris
sui. Ut q̃le ẽ istud ita subitaneũ: & factũ repente de medio sermonis
exordiũ. Sic q̃ppe in uba prupit: q̃si quepiã loquente p'misent cui con
sequent respondente & hanc inducat p'sonã: q̃cũq; ẽ ipsa q̃ osculũ fla
gitat. Deinde si se osculari nescio q̃ uel petit: percipit. cui signant &
notant ore ore suo illi q̃si aliud q̃ os: aut alienũ: in pon' suũ exhibe's
soleant osculantes. Quãq̃m ne hoc q̃dẽ dic: osculet me osculo suo. s; aliq̃d
pfecto insuitati: osculo inq̃t oris sui. Et quidẽ iocundiu eloq̃ũ q̃ ab os
culo pcipiũ sumit: blanda ipsa q̃dã sẽptura facies facile affic: allic
ad legendũ. ita ut q̃ in ea latet delectet: & ia cũ labore inuestigare. nec fa
tiget inquirendi forte difficultas: ũ eloquii suauitas mulcet. Verũ q̃m
non ualde attentũ faciat istũ pcipiũ sine pcipio. & nouitas in uen

BIBLIOTHECA ADMONTENSIS